

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 386

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 mai 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 280 din 28 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	1-4	131.	6-12
Decizia nr. 310 din 6 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România	4-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 54/2006 privind aprobarea Procedurii de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață.....			
★			
REPUBLICĂRI			
Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară			
			13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 280

din 28 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 95 și 97 din

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.821/2005 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând că prevederile legale criticate, prin modul cum au fost redactate, încalcă dreptul constituțional la un proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, considerând că prevederile legale criticate sunt constituționale. Se arată că adoptarea normelor de procedură aparține competenței exclusive a legiuitorului.

Se mai susține că dispozițiile legale referitoare la recuzarea judecătorilor nu împiedică accesul liber la justiție, fiind asigurat totodată dreptul la un proces echitabil, iar reglementările criticate din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică în mod egal tuturor magistraților.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.821/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 93¹ și 95 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Emil Balaure într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației la executare formulate de autorul excepției împotriva unei somații de plată emise de Administrația Finanțelor Publice Iași și unor titluri executorii emise de Înalta Curte de Casație și Justiție și de Curtea de Apel Iași cu privire la plata cheltuielilor judiciare către stat stabilite prin mai multe hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, următoarele:

— art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece nu permite recuzarea tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia. Totodată, prevede că pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere de recuzare împotriva aceluiași judecător;

— art. 31 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece potrivit acestui text judecarea cererilor de recuzare nu se desfășoară în ședință publică „și se poate face cu lipsa de citare a părților, fără prezența lor.” De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul criticat nu prevede administrarea unor probe esențiale, cum ar fi interogatoriul sau jurământul, a altor acte de procedură, pentru a putea susține motivele și argumentele în sprijinul admiterii cererilor de recuzare. Se mai arată că acest text nu reglementează nici o cale de atac împotriva hotărârii de respingere a cererii de recuzare;

— art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece prevede că încheierea prin care

s-a respins cererea de recuzare poate fi atacată numai odată cu fondul;

— art. 95 din Legea nr. 303/2004 încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție. Autorul excepției susține că, potrivit acestor prevederi legale, „orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a unui magistrat, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către acesta a unor abateri disciplinare. Exercitarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești care sunt supuse căilor legale de atac”. Critica formulată vizează această ultimă frază, deoarece permite magistraților să pronunțe hotărâri judecătorești cu încălcări grave ale legii, fără să fie casate nici măcar după constatarea vinovăției magistraților respectivi;

— art. 93¹ din Legea nr. 303/2004 încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală și de „art. 16 din Constituție care prevede că «Nimeni nu este mai presus de lege»”. Referitor la dispozițiile legale menționate, autorul excepției susține că „în art. 93¹ din Legea nr. 303/2004 apare un paragraf conform căruia «Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi cercetați pentru faptele în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea Consiliului Superior al Magistraturii». Se apreciază că, „în această variantă, magistrații au o imunitate și mai abuzivă în fața legii penale”, arătând totodată că, atât timp cât avizul Consiliului Superior al Magistraturii sau al Ministerului Justiției este obligatoriu pentru cercetarea magistraților, aceștia nu sunt responsabilizați;

— art. 183 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece, „prin utilizarea termenului «poate» în loc de «trebuie»”, textul legal permite judecătorului să nu trimită la parchet spre cercetare înscrisurile considerate false sau împotriva cărora una dintre părți s-a înscris în fals;

— art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece „termenul «poate», din prima frază care prevede că «Instanța poate suspenda judecata», creează premisa unor abuzuri din partea magistraților”. Astfel, există posibilitatea de a se pronunța hotărâri „fără să se aștepte soluțiile prealabile necesare desfășurării unui proces corect”.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția este nefondată. În argumentarea acestei opinii se arată că hotărârile instanței de fond, pronunțate în cauza dedusă judecării, care se referă la incompatibilități și la procedura contencioasă, sunt supuse controlului judiciar exercitat de Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind asigurat astfel accesul la justiție. În legătură cu prevederile criticate din Legea nr. 303/2004, referitoare la răspunderea magistraților, instanța arată că aceste dispoziții legale „nu instituie un regim de imunitate pentru magistrați, ci doar anumite reguli aplicabile în materie”, pentru a preveni consecințele abuzului de drept.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, nefiind încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție.

În acest sens este menționată Decizia Curții Constituționale nr. 11/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 93¹ și 95 din Legea nr. 303/2004. Ca urmare a republicării Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 93¹ a devenit art. 95 și art. 95 a devenit art. 97.

În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității următoarelor texte din Codul de procedură civilă:

— Art. 28 alin. 2 și 3: *„Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.“;

— Art. 31 alin. 1, 2 și 3: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.

În cursul judecării cererii de recuzare nu se va face nici un act de procedură.“;

— Art. 34 alin. 2: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.*“;

— Art. 183: *„Dacă partea care defaimă înscrisul ca fals arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul procurorului împreună cu procesul-verbal ce se va încheia.*“;

— Art. 244 alin. 1: *„Instanța poate suspenda judecata: 1. când dezlegarea pricinii atârnă, în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.*“

Totodată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității următoarelor texte din Legea nr. 303/2004:

— Art. 95: *„(1) Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.*

(2) În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția.“;

— Art. 97: *„(1) Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor*

ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) Exercițarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.“

Critica de neconstituționalitate are la bază, în esență, susținerea că prevederile criticate din Codul de procedură civilă referitoare la recuzarea judecătorilor, suspendarea răspunderii magistraților, încalcă, prin modul în care au fost redactate, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, autorul excepției invocă și încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție care prevede că *„nimeni nu este mai presus de lege*“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

Unele din aceste texte de lege au mai fost supuse, în mai multe rânduri, controlului de constituționalitate. Prin Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, de exemplu, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, constatând că nu sunt încălcate prevederile art. 21 din Constituție. În cuprinsul deciziei s-a reținut, în ceea ce privește dispozițiile art. 31 și 34 din Codul de procedură civilă, că „judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă“. Totodată, Curtea a arătat că „cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse nici unei căi de atac“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine modificarea jurisprudenței Curții, soluțiile și considerentele deciziilor pronunțate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, prin invocarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la

soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, Curtea constată că este neîntemeiată, întrucât reglementarea modalității în care pot fi recuzați judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia ori în care se poate formula o nouă cerere de recuzare împotriva aceluiași judecător se face prin norme de procedură, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc numai prin lege. Legiuitorul este deci îndreptățit să stabilească măsurile legislative adecvate pentru a se asigura desfășurarea proceselor și pentru a împiedica abuzul de drept.

Curtea nu poate reține nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 183 din Codul de procedură civilă, referitoare la suspendarea judecării pricinii în cazul declarării în fals a unui înscris, și ale art. 244 alin. 1 din același cod, care reglementează posibilitatea suspendării judecării, în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție. Prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 26 februarie 2004, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că „suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care instanțele judecătorești ar pronunța hotărâri contradictorii, cu efecte nedorite asupra stabilității raporturilor juridice existente între părți. Pe de altă parte, având posibilitatea de a aprecia oportunitatea suspendării cursului judecării, instanța este chemată să cenzureze toate acele cazuri care ar putea

constitui pretext pentru tergiversarea judecării. Prin urmare, lăsarea măsurii suspendării la aprecierea judecătorului, atunci când dezlegarea pricinii depinde de existența unui drept care face obiectul unui alt proces aflat în curs, este menită să-i permită acestuia să-și exercite rolul activ, sancționând eventualele tentative de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale, incontestabil mai eficient decât în situația în care suspendarea ar avea caracter imperativ“. În consecință, Curtea a constatat că textele privind suspendarea judecării nu încalcă dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție. Aceleași considerente sunt valabile, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată cu privire la dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004, care reglementează posibilitatea oricărei persoane de a sesiza Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la conduita magistraților, Curtea reține că textele de lege respective nu instituie un regim de imunitate pentru magistrați, astfel cum susține autorul excepției, ci stabilesc anumite reguli aplicabile acestora în cazul încălcării obligațiilor profesionale ori al săvârșirii unor infracțiuni, fără ca prin aceasta să se încalce dispozițiile art. 16 alin. (2) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3, art. 31 alin. 1, 2 și 3, art. 34 alin. 2, art. 183 și ale art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 95 și 97 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 1.821/2005 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 6 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Tochukwu James Ngoesionwu în Dosarul nr. 15.726/302/2005 (număr în format vechi 15.064/2005) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limbă engleză, doamna Elena Andrei, desemnată pentru a asigura traducerea în cauză.

Magistratul-asistent referă Curții faptul că partea Oficiului Național pentru Refugiați a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale pretins a fi încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 15.726/302/2005 (număr în format vechi 15.064/2005), **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepția a fost ridicată de Tochukwu James Ngoesionwu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 16 paragrafele 1 și 2 din Convenția din 1951 privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, raportat la art. 11 alin. (1) și (2), art. 18 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală.

În esență, se arată că regula instituită de art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, potrivit căreia împotriva hotărârii instanței de judecată contestatorul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare, creează o situație inechitabilă între cele două părți din proces. Aceasta deoarece solicitantul de azil, la momentul pronunțării, nu cunoaște motivele pentru care instanța a admis plângerea formulată împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați și, în consecință, trebuie să declare recurs pentru a nu pierde termenul de 5 zile, în timp ce cealaltă parte „este îndreptățită să declare recurs numai atunci când soluția pronunțată de instanța de fond îi este nefavorabilă”. Totodată, termenul de declarare a recursului, instituit prin dispozițiile de lege criticate, este nefavorabil categoriei de persoane căreia ordonanța i se adresează — cea a refugiaților —, deoarece legislația aplicabilă cetățenilor români, respectiv regulile instituite de procedura civilă, contenciosul administrativ sau procedura penală, prevede termene de declarare a recursului de 15 zile, respectiv de 10 zile de la comunicare sau pronunțare, în timp ce prevederile art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 impun un termen de 5 zile de la pronunțare.

Judecătoria Sectorului 5 București opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, susține că rațiunea instituirii termenului de 5 zile ca termen de recurs rezidă din necesitatea urgentării soluționării cauzei și evitarea tergiversării judecătii, astfel că nu se poate susține încălcarea prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție,

referitoare la dreptul la un proces echitabil. Mai mult, textul de lege criticat conține norme de procedură a căror reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite, poate institui reguli speciale de procedură. De asemenea, dispozițiile art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 nu conțin norme contrare prevederilor art. 18 alin. (2) din Constituție și nici celor ale art. 16 paragrafele 1 și 2 din Convenția privind statutul refugiaților, raportat la art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, având următorul cuprins: *„Împotriva hotărârii instanței, contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare. Declararea recursului în termen suspendă executarea dispoziției de părăsire a teritoriului.”*

Autorul excepției consideră că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 18 alin. (2), privind dreptul de azil. De asemenea, acesta mai invocă și nerespectarea art. 16 paragrafele 1 și 2 din Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la 28 iulie 1951 la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 17 iulie 1991, referitor la accesul oricărui refugiat în fața tribunalelor de pe teritoriul statelor contractante, raportat la textele constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) — *„Dreptul internațional și dreptul intern”* și ale art. 20 alin. (2) — *„Tratatele internaționale privind drepturile omului”*.

Analizând textul de lege criticat, raportat la prevederile din Legea fundamentală și din instrumentele juridice internaționale pretins a fi încălcate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Dispozițiile art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România au mai fost analizate de Curtea Constituțională prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate a fi încălcate și în prezenta cauză și cu o motivare identică. Prin Decizia nr. 135 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 14 martie 2006, sau Decizia nr. 503 din 4 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 7 noiembrie 2005, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând, în esență, pentru argumentele acolo expuse, că textul de lege criticat corespunde exigențelor dreptului la un proces echitabil.

Intrucât în prezenta cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Tochukwu James Ngoesionwu în Dosarul nr. 15.726/302/2005 (număr în format vechi 15.064/2005) al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ÎNȚEPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII ȘI COOPERAȚIE

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 54/2006 privind aprobarea Procedurii de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață

Având în vedere prevederile anexei nr. 3/12/18 la Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, ale art. 25 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 753/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie emite prezentul ordin:

Art. I. — Procedura de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 bis din 10 martie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 1 va avea următorul cuprins:

„Obiectivul principal al Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, denumit în continuare *Program*, îl constituie sprijinirea operatorilor economici, persoane juridice și/sau persoane fizice și asociații familiale autorizate, prin facilitarea accesului la achiziționarea de mașini, utilaje și instalații, cu scopul îmbunătățirii performanțelor economice și tehnice, urmărind adaptarea la cerințele determinate de aderarea la Uniunea Europeană, prin creșterea nivelului de competitivitate, sporirea protecției consumatorilor și securității alimentare.“

2. La punctul 3 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) au desfășurat activitatea principală conform lit. a) cel puțin un an anterior datei depunerii solicitării acordului de principiu.“

3. La punctul 3, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Beneficiarii care, în ultimii 3 ani consecutivi, au beneficiat de ajutoare de stat în valoare cumulată de peste

400 mii lei RON nu pot primi alocații financiare nerambursabile în cadrul acestui program;“.

4. Punctul 4 va avea următorul cuprins:

„(1) Alocația financiară nerambursabilă se acordă pentru sumele cheltuite pentru achiziționarea de mașini, utilaje și instalații aferente grupei 2.1 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.139/2004 pentru aprobarea Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, cu excepția jocurilor de noroc mecanice, electrice, electronice, mese de biliard, precum și a instrumentelor muzicale și automatelor muzicale.

(2) Alocația financiară nerambursabilă se acordă numai pentru achiziționarea de mașini, utilaje și instalații specifice activității principale desfășurate de operatorul economic în conformitate cu anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, aprobată prin Legea nr. 650/2002.“

5. La punctul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul mașinilor, utilajelor și instalațiilor ajutorului financiar va fi acordat numai dacă acestea sunt noi, introduse pe piață și puse în funcțiune cu respectarea reglementărilor tehnice aplicabile.“

6. Anexele nr. 1, 2, 5 și 8 la procedură se înlocuiesc cu anexele 1—4*) la prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie,
Eugen Ovidiu Chirovici

București, 14 aprilie 2006.
Nr. 131.

*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

ACTIVITĂȚI ȘI CHELTUIELI ELIGIBILE

Nr. crt.	Activități eligibile	Cheltuieli eligibile	Valoarea maximă a finanțării pe activitate – lei RON	Documente justificative care însoțesc formularul de decont
1.	Achiziționarea de mașini, utilaje și instalații - grupa 2.1 din HG 2139/2004 - exclusiv Jocuri de noroc mecanice, electrice, electronice, mese de biliard precum și a instrumentelor muzicale și automatelor muzicale	▶ cheltuieli pentru achiziționare	50.000 lei RON 75% din valoarea investiției. (exclusiv TVA)	<ul style="list-style-type: none"> - Certificatul de garanție, original și copie certificată; - Factură fiscală detaliată, pe componente și prețuri, original și copie certificată¹⁾; - Ordine de plată/ chitanță, original și copie certificată; - Copie certificată după extrasul de cont, după caz. - Copie certificată de pe fișa de amortizare a activului achiziționat cu codul de clasificare al acestuia.

¹⁾ Factura fiscală trebuie să conțină informații detaliate privind obiectul plății

Se completează numai de către ANIMMC

Data și ora înregistrării

Numărul cererii

Numele reprezentantului
ANIMMC

Semnătura

CERERE-TIP DE ACORD DE PRINCIPIU PENTRU FINANȚARE

(Se completează toate rubricile din formularul-tip în limba română, prin tehnoredactare sau prin scriere cu majuscule)

Subscrisaavând datele de identificare menționate la secțiunea A, reprezentată legal prin dl/ dna.....având calitatea desolicit finanțarea în condițiile prevederilor programului aprobat prin Ordinul Președintelui ANIMMC nr.....

SECȚIUNEA A **Prezentarea agentului economic**

Denumirea completă a agentului economic.....

Adresa.....Localitatea.....

Jud.....Telefon.....Fax.....

Email.....Cod poștal.....

Data înregistrării agentului economic

Nr. de ordine în Registrul Comerțului.....

Codul unic de înregistrare.....

Nr. cont (5070) în care se solicită transferarea alocației financiare nerambursabile (RO).....

.....deschis la Trezoreria.....

Obiectul principal de activitate

Cod CAEN.....

Forma juridică

Capitalul social: mii lei (RON) deținut de

- persoane fizice %

- persoane juridice: %

Numărul mediu scriptic anual de personal (în anul fiscal anterior)

Cifra de afaceri (conform ultimului bilanț contabil anual aprobat)mii lei (RON),

Profit net/pierdere (conform ultimului bilanț contabil anual aprobat) mii lei (RON)

Produsele de achiziționat în cadrul acestui program, cu codul de clasificare conform HG. nr.2139/2004

Pentru aprobarea catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.....

-Activitățile pentru care se solicită finanțarea prin prezentul program nu fac obiectul altui program de finanțare de la bugetul de stat în anul bugetar în curs și nu am mai beneficiat de finanțare de la bugetul de stat pentru aceleași activități în ultimii 3 ani.

- În ultimii 3 (trei) ani:

- nu am beneficiat de ajutor de stat;
 am beneficiat de următoarele ajutoare de stat:

Nr. Crt.	Anul acordării ajutorului de stat	Forma ajutorului de stat	Instituția finanțatoare	Programul prin care a beneficiat de finanțare	Cuantumul ajutorului de stat acordat (mii RON)
				TOTAL	

NOTĂ IMPORTANTĂ !!!

Solicitantul nu este obligat să suporte nici o taxă din partea nici unei persoane sau instituții care îl ajută în completarea acestei cereri.

Reprezentanții ANIMMC pot discuta cu solicitanții, toate sau doar o parte din elementele acestei cereri, dar le este interzis să completeze cererea în locul acestora.

SECȚIUNEA B**Prezentarea activităților pentru care se solicită finanțare în cadrul Programului**

Denumirea activității (achiziționarea mașinilor, utilajelor și instalațiilor)	Codul de clasificare	Valoarea estimată a cheltuielilor eligibile¹ - lei (RON) -	Valoarea finanțării nerambur- sabile² - lei (RON) -
1).....			
2).....			
3).....			

TOTAL³

Numele reprezentantului legal/împuternicitului

.....

Funcția.....

Semnătura..... Ștampila.....

Data.....

¹ Valoarea integrală a cheltuielilor eligibile fără TVA (cost individual)² 75 % din valoarea cheltuielilor eligibile fără TVA (cost individual)³ Suma totală a alocației financiare nerambursabile nu va depăși valoarea maximă conform Anexei nr. 1 la prezenta procedură .

Numărul notificării Data

- NOTIFICARE¹ -
 PRIVIND
ACORDUL DE PRINCIPIU PENTRU FINANȚARE

DESTINATAR:

Denumirea agentului economic.....

Data înregistrării

Nr. de ordine în registrul comerțului

Codul unic de înregistrare

Sediul/Adresa.....

Tel/Fax.....

Urmare a Cererii-tip de Acord de Principiu pentru finanțare nr. din data de, vă notificăm prin prezenta acordul de principiu pentru finanțarea următoarelor activități și cheltuieli aferente acestora:

Denumirea activității (achiziționarea mașinilor, utilajelor și instalațiilor)	Tipul de cheltuială pentru care se acordă finanțarea	Valoarea finanțării aprobate de principiu – lei (RON) -
1).....	☐ cheltuieli pentru achiziționare:
2).....	
3).....	
TOTAL	

Valoarea totală a finanțării aprobate de principiu.....

Coordonator UIP

Semnătura.....

¹ Se completează de ANIMMC

**CERERE-TIP DE RENUNȚARE TOTALĂ SAU PARȚIALĂ A FINANȚĂRII PENTRU
CARE EXISTĂ ACORD DE PRINCIPIU**

(Se completează în cazul modificării uneia dintre condițiile în care s-a obținut acordul de principiu
asupra finanțării)

Subscrisa.....având datele de identificare menționate la secțiunea A,
reprezentată legal prin dl/dna având calitatea de
..... renunț la finanțarea pentru categoriile de cheltuieli
prezentate în secțiunea B.

SECȚIUNEA A Prezentarea agentului economic:

Denumirea agentului economic

Adresa.....

Telefon.....Fax.....E-mail.....Cod
poștal.....

Data înregistrării

Nr. de ordine în Registrul Comerțului.....

Codul unic de înregistrare.....

Nr. cerere tip de acord de principiu pentru finanțare.....

Nr. Notificare

Valoarea totală pentru care se solicită renunțarea la finanțare

Numele reprezentantului legal/împuternicitului

Funcția.....

Semnătura autorizată și ștampila *

Data.....

SECȚIUNEA B**Cheltuieli pentru care se solicită renunțarea la finanțare în cadrul Programului**

Denumirea activității (a mașinilor, utilajelor și instalațiilor - ce urmează a fi achiziționate)	Valoarea finanțării pentru care se solicită renunțarea lei
1).....	
2).....	
3).....	

TOTAL**SECȚIUNEA C****Declarație pe propria răspundere**

Subsemnatul (a)....., identificat (ă) cu B.I./C.I. / pașaport
seria.....nr.....eliberat la data de.....cu domiciliul în
localitatea.....str.....nr.....bl.....sc.....ap.....sect
orul/județul.....în calitate de reprezentant legal al agentului
economic....., declar pe propria răspundere că renunț (total
sau parțial) la finanțarea pentru care am primit acordul de principiu al ANIMMC – notificare
nr.....

Semnătura autorizată și ștampila comerciantului

Funcția:

Data semnării:

R E P U B L I C Ă R I

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 1.210/2004*)

privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară

Art. 1. — (1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, denumită în continuare *Agenția Națională*, se organizează ca instituție publică, cu personalitate juridică, unica autoritate în domeniu aflată în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, prin reorganizarea Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și preluarea activității privind publicitatea imobiliară de la Ministerul Justiției.

(2) Agenția Națională are sediul în municipiul București.

Art. 2. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniile sale de activitate Agenția Națională, ca unică autoritate în domeniu, îndeplinește următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se elaborează strategia în conformitate cu politica Guvernului și cu tendințele în plan internațional;

b) de reglementare a activității, prin care se asigură, în conformitate cu strategia adoptată, realizarea cadrului juridic și elaborarea reglementărilor specifice;

c) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului sau al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și internațional;

d) de autoritate de stat, prin care se dispun și se asigură supravegherea și controlul aplicării și respectării reglementărilor în vigoare;

e) de îndrumare, sprijin și control, în aplicarea corectă a prevederilor legale în domeniul cadastrului și publicității imobiliare;

f) de administrare a patrimoniului propriu și a unităților subordonate.

Art. 3. — (1) În exercitarea funcțiilor prevăzute la art. 2, Agenția Națională are următoarele atribuții principale:

a) coordonează și controlează executarea lucrărilor de cadastru și asigură înscrierea imobilelor în registrul de publicitate imobiliară la nivelul întregii țări;

b) avizează, recepționează și controlează, după caz, lucrări de cartografie, topografie, geodezie, fotogrammetrie și teledetecție, la nivelul întregii țări, și execută prin Centrul Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetecție aceste lucrări, conform planului de activități aprobat anual;

c) elaborează norme, promovează tehnici, standarde, procedee și metodologii de specialitate în domeniul său de activitate;

d) autorizează persoanele fizice și juridice care pot executa lucrări tehnice de specialitate;

e) organizează fondul național de geodezie și cartografie, precum și banca de date a sistemului unitar de cadastru;

f) asigură, în condițiile legii, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, executarea, completarea, modernizarea și menținerea în stare de utilizare a rețelei geodezice naționale;

g) avizează conținutul topografic al hărților, planurilor, atlaselor, ghidurilor și al altor documente cartografice necesare uzului public;

h) avizează tehnic, prin oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, înainte de depunerea lor în instanța de judecată, expertizele topocadastrale întocmite de experții judiciari, în

baza unui regulament elaborat în comun de Agenția Națională și de Ministerul Justiției;

i) asigură înscrierea drepturilor reale ce se constituie, se transmit, se modifică sau se sting, la cererea notarului public sau a titularului dreptului ori a altor persoane interesate;

j) asigură înscrierea altor raporturi juridice, drepturi personale, interdicții, incapacități și litigii judiciare în legătură cu imobilul;

k) asigură înscrierea căilor de atac împotriva înregistrărilor de carte funciară;

l) asigură înscrierea radierii drepturilor reale, la cererea titularului dreptului sau a celorlalte persoane interesate;

m) pune la dispoziție autorităților administrației publice centrale și locale și a altor instituții interesate, la cerere, în condițiile art. 68 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, situații statistice și de sinteză privind informații cuprinse în cadastru și publicitatea imobiliară;

n) îndeplinește sarcinile ce rezultă din angajamentele internaționale în domeniul său de activitate;

o) organizează, coordonează și execută măsurătorile pentru punerea în posesie a titularilor prevăzuți de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare;

p) furnizează persoanelor fizice și juridice, contra cost, servicii și informații conform tarifelor stabilite;

q) asigură standardizarea în domeniul său de activitate și corelarea cu standardele europene și internaționale;

r) avizează documentațiile de scoatere din circuitul agricol a terenurilor;

s) avizează și recepționează, după caz, lucrările și specificațiile tehnice de specialitate referitoare la sistemele informaționale specifice cadastrului, geodeziei, cartografiei, topografiei, fotogrammetriei și teledetecției realizate de către autoritățile administrației publice.

(2) Agenția Națională îndeplinește și alte atribuții ce au legătură cu activitatea specifică.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, Agenția Națională colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu alte instituții publice și cu alte persoane juridice de drept public sau privat, române ori străine.

Art. 5. — Organele de conducere ale Agenției Naționale sunt:

a) consiliul de administrație;

b) directorul general, care este președintele consiliului de administrație.

Art. 6. — (1) Consiliul de administrație este format din 9 membri, din sectorul public și privat, reprezentanți ai domeniului de activitate cu care Agenția Națională are raporturi de colaborare în realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 3.

(2) Membrii consiliului de administrație sunt numiți pentru o perioadă de 5 ani, exclusiv pe criterii de competență profesională, prin ordin al ministrului administrației și internelor.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 869/2005 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.210/2004 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 10 august 2005, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 1.210/2004 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 9 august 2004 și a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 142/2000 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției SAPARD pentru implementarea tehnică și financiară a Instrumentului special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 359/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.142 din 16 decembrie 2005.

(3) Consiliul de administrație își numește un secretar care nu este membru al acestuia.

(4) Consiliul de administrație se întrunește lunar și/sau ori de câte ori este convocat de către președinte.

(5) Hotărârile se adoptă cu majoritatea voturilor celor prezenți.

(6) Consiliul de administrație își desfășoară activitatea cu participarea a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri și cu cele ale Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Naționale.

(7) Consiliul de administrație al Agenției Naționale are următoarele atribuții principale:

a) analizează și aprobă, în corelare cu obiectivele strategiei naționale în domeniul cadastrului și publicității imobiliare, programele de activitate pe termen scurt, mediu și lung pentru care finanțarea este asigurată din sursele proprii ale Agenției Naționale;

b) analizează și hotărăște colaborarea sau cooperarea Agenției Naționale cu persoane fizice și juridice, române ori străine, de specialitate, pentru realizarea unor obiective de interes comun corespunzătoare domeniului său de activitate;

c) aprobă contractarea de credite interne și externe, potrivit reglementărilor în vigoare;

d) analizează și aprobă anual bugetul de venituri și cheltuieli, în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice;

e) răspunde de administrarea legală și eficientă a întregului patrimoniu;

f) aprobă propunerile de tarife pentru serviciile prestate în condițiile legii;

g) aprobă obiectivele de investiții ce urmează a fi realizate de către Agenția Națională sau de unitățile subordonate;

h) stabilește prerogativele directorului general în vederea negocierii contractului colectiv de muncă;

i) aprobă structura organizatorică și atribuțiile direcțiilor și serviciilor independente din cadrul Agenției Naționale;

j) aprobă numărul maxim de posturi pentru Agenția Națională și instituțiile subordonate;

k) aprobă achiziționarea și efectuarea de investiții cu privire la bunurile imobile necesare desfășurării activității Agenției Naționale și a instituțiilor subordonate.

(8) Membrii consiliului de administrație vor primi o indemnizație de ședință, care se plătește din bugetul Agenției Naționale. Cuantumul indemnizației de ședință se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea consiliului de administrație, și va fi de până la 20% din salariul de bază al directorului general.

(9) Secretarul consiliului de administrație primește o indemnizație de ședință aprobată de consiliul de administrație, la propunerea directorului general; cuantumul acesteia nu poate depăși 7% din salariul de bază al directorului general.

(10) Revocarea unui membru al consiliului de administrație se face de către ministrul administrației și internelor, la propunerea consiliului de administrație, a președintelui acestuia sau a instituției pe care o reprezintă respectivul membru.

(11) Procedura de numire/revocare a membrilor consiliului de administrație și a președintelui acestuia se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale.

Art. 7. — Membrii consiliului de administrație răspund pentru prejudiciile cauzate, prin hotărârile adoptate, în legătură cu administrarea și gestionarea patrimoniului Agenției Naționale, în funcție de votul exprimat.

Art. 8. — Consiliul de administrație va prezenta Ministerului Administrației și Internelor, în prima lună a fiecărui an, un raport asupra activității Agenției Naționale din anul precedent, precum și programul de activitate al acesteia pe anul în curs.

Art. 9. — (1) Directorul general asigură conducerea generală a activității curente a Agenției Naționale, potrivit

regulamentului de organizare și funcționare al acesteia și hotărârilor consiliului de administrație.

(2) Directorul general este ordonator principal de credite și reprezintă Agenția Națională pe plan național și internațional.

(3) Directorul general numește și eliberează din funcție personalul Agenției Naționale, în condițiile legii.

(4) Directorul general îndeplinește următoarele atribuții:

a) aprobă prin ordin cu caracter normativ structura organizatorică a instituțiilor subordonate Agenției Naționale;

b) aprobă angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor stabilite prin bugetul de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii;

c) asigură organizarea evidenței patrimoniului și integritatea bunurilor din patrimoniul Agenției Naționale;

d) organizează, coordonează și controlează aplicarea actelor normative de către aparatul propriu al Agenției Naționale și de unitățile subordonate acesteia; organizează și controlează aplicarea propriilor ordine și instrucțiuni de către persoanele cărora le sunt adresate;

e) negociază și încheie cu sindicatele sau, după caz, cu reprezentanții salariaților contractul colectiv de muncă la nivelul Agenției Naționale și contractele individuale de muncă ale personalului din aparatul central al acesteia, precum și ale directorilor instituțiilor subordonate;

f) avizează pentru participarea la ocuparea posturilor de conducere din cadrul instituțiilor subordonate Agenției Naționale;

g) organizează, conduce și coordonează activitatea Consiliului de administrație al Agenției Naționale;

h) aprobă grila de salarizare a personalului, potrivit prevederilor legale;

i) aprobă prin ordin statele de funcții, atribuțiile și criteriile de constituire a compartimentelor aparținând instituțiilor din subordinea Agenției Naționale;

j) aprobă prin ordin statul de funcții al Agenției Naționale.

(5) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, directorul general emite ordine cu caracter normativ și individual. Ordinele cu caracter normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — (1) Atribuțiile, structura organizatorică și numărul maxim de posturi pentru Agenția Națională se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea consiliului de administrație; în cel mult 60 de zile de la data aprobării ordinului, Agenția Națională organizează concursul pentru angajarea personalului necesar în vederea desfășurării activității.

(2) În cadrul direcțiilor prevăzute de structura organizatorică se pot organiza servicii, birouri și colective cu caracter temporar prin ordin al directorului general, cu stabilirea atribuțiilor corespunzătoare.

(3) Salarizarea personalului din structura Agenției Naționale și a instituțiilor subordonate se face în conformitate cu reglementările în vigoare aplicabile personalului din instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

(4) Anual sau ori de câte ori se impune, în funcție de volumul de activitate, performanțele profesionale evaluate și de bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, se renegociază salariile și se stabilește numărul de posturi pentru fiecare instituție subordonată, în limita posturilor vacante existente.

(5) Atribuțiile direcțiilor din cadrul Agenției Naționale și instituțiilor subordonate se stabilesc prin regulament de organizare și funcționare.

(6) Atribuțiile și răspunderile specifice funcțiilor din structura Agenției Naționale se stabilesc prin fișele posturilor, aprobate de angajator.

Art. 11. — (1) Activitatea de publicitate imobiliară din cadrul oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară este în responsabilitatea unui jurist, denumit *registrator*.

(2) Direcția de publicitate imobiliară coordonează și controlează activitatea profesională a registratorului în vederea respectării normelor legale și a regulamentelor din domeniul

publicității imobiliare, prin emiterea unor decizii avizate de directorul general. Subordonarea registratorului față de directorul oficiului de cadastru și publicitate imobiliară este administrativă, acesta desfășurând o activitate profesională independentă, cu stabilirea drepturilor și obligațiilor potrivit statutului profesional.

(3) Sancționarea registratorului pentru săvârșirea unor abateri în legătură cu îndeplinirea sarcinilor de serviciu se va face numai cu avizul directorului direcției de publicitate imobiliară din cadrul Agenției Naționale.

Art. 12. — În subordinea Agenției Naționale funcționează ca instituții publice, cu personalitate juridică, oficiile de cadastru și publicitate imobiliară și Centrul Național de Geodezie, Cartografie, Fotogrammetrie și Teledetectie, denumit în continuare *Centrul Național*.

Art. 13. — Oficiile de cadastru și publicitate imobiliară îndeplinesc următoarele atribuții principale:

a) înscriu imobilele în evidențele de cadastru și publicitate imobiliară;

b) asigură înscrierea drepturilor reale ce se constituie, se transmit, se modifică sau se sting, la cererea titularului dreptului, a notarului public ori a celorlalte persoane interesate;

c) înscriu alte raporturi juridice, drepturi personale, interdicții, incapacități și litigii judiciare în legătură cu bunul imobil; asigură înscrierea căilor de atac împotriva înregistrărilor de carte funciară;

d) înscriu radierea drepturilor reale, la cererea titularului dreptului sau a celorlalte persoane interesate;

e) avizează tehnic, înainte de depunerea lor în instanța de judecată, expertizele topocadastrale întocmite de experții judiciari, în baza unui regulament elaborat în comun de Agenția Națională și de Ministerul Justiției;

f) avizează planul urbanistic general;

g) avizează documentațiile de scoatere din circuitul agricol al terenurilor;

h) autorizează persoanele fizice care execută lucrări tehnice de cadastru;

i) organizează, coordonează și execută măsurătorile pentru punerea în posesie a titularilor prevăzuți de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare;

j) verifică periodic starea fizică a punctelor din rețelele de sprijin, conform normelor și regulamentelor emise de Agenția Națională;

k) pune la dispoziția autorităților publice și a altor instituții interesate, în condițiile legii, situații statistice și de sinteză privind terenurile și construcțiile;

l) furnizează persoanelor fizice și juridice, contra cost, servicii și informații conform tarifelor în vigoare;

m) avizează împreună cu instituțiile de specialitate de la nivelul județean și local proiectele de organizare a teritoriului pe categorii de folosință agricolă și stabilirea rețelei de drumuri agricole;

n) îndrumă activitatea desfășurată de serviciile comunitare pentru cadastru și agricultură, constituite la nivelul unităților administrativ-teritoriale;

o) asigură evidența documentațiilor de schimbare a categoriei de folosință a terenurilor și a suprafețelor aferente.

Art. 14. — Centrul Național, în realizarea obiectului său de activitate, îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) proiectarea, execuția și întreținerea rețelelor geodezice naționale și a sistemului național de stații permanente GPS;

b) realizarea și întreținerea hărților oficiale ale României în format analogic și digital și a modelului digital al terenului, în colaborare cu alte instituții abilitate;

c) realizarea și întreținerea evidențelor limitelor administrative ale teritoriului României;

d) prelucrarea imaginilor fotoaeriene și a înregistrărilor de teledetectie;

e) participarea la realizarea și administrarea bazei de date cartografice naționale;

f) realizarea de produse cartografice derivate din datele existente în Fondul Național Geodezic;

g) participarea la integrarea în baza de date geodezice și cartografice naționale a datelor obținute din recepția lucrărilor tehnice de specialitate;

h) participarea la realizarea metodologiilor și specificațiilor tehnice, respectiv propunerea de standarde tehnologice, a modelelor și structurilor de date geodezice-cartografice;

i) verificarea și etalonarea aparaturii de specialitate, în colaborare cu Institutul Național de Metrologie;

j) asigurarea cercetării în domeniile de activitate ale geodeziei, fotogrammetriei, cartografiei și teledetectiei;

k) crearea și dezvoltarea sistemelor, tehnologiilor și a bazelor de date prin surse proprii și/sau în colaborare cu terții;

l) participarea la realizarea proiectelor internaționale angajate de Agenția Națională.

Art. 15. — Agenția Națională și unitățile sale subordonate, cu excepția Centrului Național, nu au atribuții în executarea lucrărilor de specialitate.

Art. 16. — (1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției Naționale și ale unităților subordonate se asigură integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii se constituie din:

a) încasări din servicii prestate;

b) tarife stabilite conform actelor normative;

c) închirieri de spații și aparatură;

d) donații și sponsorizări primite potrivit legii;

e) dobânzi aferente disponibilităților din conturi și din depozite;

f) alte venituri.

(3) Veniturile încasate se vor vira în contul Agenției Naționale, care va finanța activitatea curentă a unităților subordonate.

(4) Tarifele se stabilesc, se modifică și se actualizează prin hotărâre a Consiliului de administrație al Agenției Naționale și se aprobă prin ordin al ministrului administrației și internelor.

(5) Agenția Națională poate colabora cu persoane fizice și juridice române sau străine de specialitate, în condițiile legii, pentru realizarea unor obiective de interes comun, corespunzătoare domeniului său de activitate.

(6) Agenția Națională poate contracta credite bancare în condițiile prevăzute de lege.

(7) Agenția Națională întocmește anual bugetul de venituri și cheltuieli, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(8) Excedentele anuale rezultate se reportează în anul bugetar următor.

(9) Ministerul Administrației și Internelor prin Agenția Națională își va asuma întreaga responsabilitate în implementarea Proiectului cadastrului general și publicității imobiliare finanțat prin împrumut de la Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD) și a celorlalte acorduri internaționale ce implică împrumuturi nerambursabile sau garanții de la stat asumate anterior de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, inclusiv pentru partea preluată de la Ministerul Justiției.

(10) Agenția Națională va face toate demersurile necesare amendării acordurilor de împrumut internaționale pentru a se realiza înlocuirea Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie și a Ministerului Justiției cu Agenția Națională.

Art. 17. — (1) Încadrarea în noile structuri a personalului existent se va face după opțiunea acestuia între calitatea avută anterior reorganizării și cea de personal contractual în cadrul Agenției Naționale. Opțiunea se va face înainte de preluarea personalului de către noile structuri înființate.

(2) Personalul preluat beneficiază de salariile avute anterior, care vor constitui limite minime la negociere în vederea încheierii contractului colectiv de muncă, respectiv a contractului individual de muncă.

(3) Selectarea și încadrarea personalului preluat în aparatul propriu al Agenției Naționale se fac în urma unei testări în funcție de competența profesională și a opțiunilor formulate în scris, în limita posturilor alocate, în maximum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri. Testul se va desfășura potrivit unui regulament aprobat de directorul general al Agenției Naționale.

Art. 18. — (1) Spațiile aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea oficiilor județene de cadastru, geodezie și cartografie și al municipiului București, respectiv în administrarea tribunalelor pentru birourile de carte funciară, în care își desfășoară activitatea aceste oficii și cel al municipiului București, Institutul de Cadastru, Geodezie, Fotogrammetrie și Cartografie și birourile de carte funciară care își desfășoară activitatea în imobile separate trec în administrarea Agenției Naționale și în folosința gratuită a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară și al municipiului București și a Centrului Național prin hotărâre a Guvernului.

(2) Spațiile aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea oficiilor județene de cadastru, geodezie și cartografie și al municipiului București, respectiv în administrarea judecătoriilor pentru birourile de carte funciară care își desfășoară activitatea în imobile separate, trec în administrarea Agenției Naționale și în folosința gratuită a oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară și al municipiului București.

(3) Spațiile aflate în incinta instanțelor judecătorești vor fi utilizate gratuit cel mai târziu până la data de 31 decembrie 2004.

(4) Patrimoniul Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, al oficiilor județene de cadastru, geodezie și cartografie și al municipiului București, al Institutului de Cadastru, Geodezie, Fotogrammetrie și Cartografie, bunurile materiale și arhiva aflate în folosința birourilor de carte funciară, inclusiv cele achiziționate din fondurile provenite din acordul de împrumut încheiat de Guvernul României cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, trec în proprietatea Agenției Naționale. Bunurile în cauză vor fi preluate de structurile nou-create prin protocol conform planului aprobat prin ordin comun al directorului general al Agenției Naționale și al ministrului justiției, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2004.

(5) Prin ordin comun al ministrului justiției și al directorului general al Agenției Naționale se va numi o comisie formată din specialiști din ambele instituții, pentru elaborarea protocolului-cadru de preluare a activității de publicitate imobiliară.

(6) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se va elabora și se va semna protocolul-cadru dintre Ministerul Justiției și Agenția Națională pentru preluarea bunurilor materiale și a arhivelor aflate în folosința birourilor de carte funciară ale judecătoriilor, care se va

transmite oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară și tribunalelor în circumscripția cărora funcționează judecătoriile.

(7) În termen de 5 zile de la primirea protocolului-cadru, prin dispoziție comună a conducătorilor oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară și ai judecătoriilor, se vor constitui comisii de inventariere și de predare-preluare a bunurilor materiale și a arhivelor aflate în folosința birourilor de carte funciară ale judecătoriilor. În fiecare județ se va înființa un număr de comisii locale egal cu cel al numărului de birouri de carte funciară existente.

(8) Termenele de finalizare pentru inventarierea și încheierea proceselor-verbale de predare-preluare a bunurilor și a arhivei birourilor de carte funciară se vor stabili în planul anexă la protocolul-cadru.

Art. 19. — Arhivele succesoriale și arhivele de acte autentice ale fostelor notariate de stat, aflate în administrarea birourilor de carte funciară ale judecătoriilor care își încetează activitatea, se vor preda judecătoriilor în a căror circumscripție teritorială se află.

Art. 20. — Lucrările de publicitate imobiliară în curs de rezolvare la birourile de carte funciară vor fi finalizate până la data preluării activității de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, în conformitate cu procedura stabilită în prezenta hotărâre.

Art. 21. — În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (13) din Legea nr. 7/1996, republicată, finanțarea Proiectului cadastrului general și publicității imobiliare se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 190/2005 pentru aprobarea amendamentului convenit între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la Zagreb la 18 noiembrie 2004 și, respectiv, la București la 15 decembrie 2004, și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1998 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind Proiectul cadastrului general și publicității imobiliare, în sumă de 25,5 milioane dolari S.U.A., semnat la Washington la 23 ianuarie 1998.

Art. 22. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 1.066/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 17 septembrie 2003;

b) dispozițiile art. 4, art. 8—20, art. 22 alin. (2) și ale art. 26 alin. 2 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor de carte funciară ale judecătoriilor, aprobat prin Ordinul ministrului Justiției nr. 2.371/C/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 23 februarie 1998, cu modificările ulterioare, referitoare la subordonarea birourilor de carte funciară.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115620